

Ytterligare berigtigande om Sofia
Brahes graf. 1140.

(Insändt.)

I följd af kyrkoherden Brings förklaring — intagen i Post- och Inrikes Tidningar för den 27 sista. Oktober — i ofvanstående ämne, anser jag mig skyldig att meddela följande, hvilket ej influit i »Svenska fornminnesföreningens tidskrift»:

Vid mitt besök uti Torrlösa framställde B. samma försvar för grafchorets nedrifning, som han nu anfört, nemligen att han vore bemyndigad af biskopen att enligt lag förfara med grafvens förstörande, och att så skett. Dervid invände jag, att han förbisett det viktigaste, eller föreskriften i 1828 års författning, att pastor är skyldig att anmäla saken inför Kongl. Maj:t, hvilken sedan i nåder låter genom riksantikvariern jemte andra kunniga män undersöka minnesmärket. Om denna laga utväg vidtagits, hade minnesmärket sannolikt ej blifvit förstördt, och regeringen hade antagligen ej undandragit sig att anvisa medel till dess underhåll, såsom den der i slika fall förut lemnat frikostiga bevis på aktning för historiska minnen. Flera inflytelserika personer i orten hade dessutom sagt mig, att de gerna skulle lemnat bidrag till grafvens underhåll, om B. derom väckt förslag.

Såsom bevis på grafvens förfallna skick och förestående snara nedrasande anför B., att vid sockenstämma den 3 Augusti 1862 alla närvarande styrkte det gamla grafkappellets förfallna skick. Detta bevisar endast, att ingen byggnadskunnig eller om historiska minnen aktsam person fanns bland de närvarande. Ett annat vittnesbörd erhöll man nemligen, då murarna skulle nedrifvas och då man ej törmådde förstöra dem längre ned än jemnt med marken, så att jag den 28 Augusti 1865, två år sednare, kunde taga tillförlitliga mått af plan och murar.

Vidare anför B., att det under hans företrädares tid flere gånger varit fråga om att nedtaga grafchoret; men han förgäter, att denna företrädare utverkade, det grafchoret ej förstördes, när den gamla kyrkan nedrefs, samt att han derjemte lät tillstänga öppningarna till cho-ret, så att grafven och epitafierna då ej, som B. anför, vid chorets rifning voro utsatta för all slags vanvård.

Föga afseende torde böra fästas vid B:s beklagande, att ingen visat det ringaste interesse för grafkappellets underhåll; ty dels är det bekant, att personer i orten afstyrkt dess nedrifvande, dels visade det sig vid mitt besök, att

in Post- och Inrikes Tidningar för d 29 November 1871.

i Torrlösa Lunds Stift

det gamla familje-epitafiet (taflan), hvilket enligt B:s påstående skulle hafva lidit af väder och vind, okynne och tidens åverkan, ej tagit skada af annat än vårdslöshet vid nedtagningen. Deremot måste jag betyga min glädje öfver, att detta epitafium på min tillstyrkan blifvit restaurerad, sedan dess praktfulla, i ek skurna ram vid nedtagningen förstördes, och på samma gång skatta mig lycklig att kunna räkna detta såsom en frukt af den gästfrihet öfver en natt, hvilken B. visat mig.

N. M. Mandelgren.